

De ce,Doamne?...

Lucian Tatar

Ard versurile toate ,în lava de vulcan,
se-mprăştie în lume prin fumul plin de jar,
se-mprăştie în ceruri prin magicul tavan,
coboară în golul vieţii,în tainicul altar,
dorinţe neîmplinite,iubiri pierdute în van,
trăiri care oferă simbolul legendar,
prin negurile vremii căzute în ocean,
ploi de lumină,taifunuri şi furtuni,
se pierd în depărtare,copii acestei lumi,
în floarea tinereţii,neîmplinidu-şi visul...
De ce ,Doamne ne -ai luat ce-aveam mai bun?

Oameni care puteau să-ntoarcă paradisul,
în lumea rea şi plină de minciuni,
oameni care puteau să mai facă minuni,
prea tineri să-i acopere ţărâna,
prea tineri ca să părăsească viaţa,
ideea lor ,izvorul pur, fântâna-
o rază de soare,dimineţa...
De ce ,Doamne,ne -ai luat ce-aveam mai bun?

Ne-ai luat poezii tineri,mai aveau ceva de spus,
ne-ai luat artiştii scenei şi la ceruri i-ai condus,
ne-ai luat şi cântăreţii,i-ai dus acolo sus,
unii din părinţii noştri,colegi dragi,fraţi ,surori,
se pierde totul pe-acest drum,
rămân câmpurile pline,doar de măracini şi flori...
De ce ,Doamne ,ne -ai luat ce-aveam mai bun?...

Lucian Tătar-Poezie